

Landstingets Forhandlinger. (120)

1905 19/6 40: 1. Beh. af F. t. midl. L. om Ændr. af L. om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret. 1906

[Jefsen Christensen.]

vejelser, om man skulde optere, om man skulde søge sin danske Statsborgerret bevaret o. s. v.

Derfor er det, jeg kunde ønske, at for dem, der bliver 22 Aar i Tidsrummet mellem denne Lovs Ikrafttræden og disse forviklede og sammensatte Forholds Ophør, skulde man uden videre lade Lovens Bestemmelser hvile. I dette Tidsrum skulde de paa-gældende Bestemmelser overhovedet ikke eksistere for dem, men derefter, inden for en Frist, som skulde vare længere end et Aar, kunde de søge deres danske Statsborgerret opretholdt.

Nu har jeg peget paa Forholdet, og hvis man ad Administrationens Vej kan hidføre, at unge i Udlandet ret hurtigt bliver bekendt med, hvordan deres Stilling er, efter at den paagældende Anordning er offentliggjort, kan der selvfølgelig raades Bod paa Ulemperne ad anden Vej end just Lovgivningens. Jeg erkender, at det kan have sine Vanskeligheder at finde en egnet Frist. Jeg vilde have ønsket, at det var blevet 2 Aar og ikke 1 Aar, for jeg ved, hvor vanskeligt det er for dem, som bor i Udlandet, at faa sig samlet sammen til at sætte sig ind i, hvilke Vilkaar de er underkastet, efter saa urolige og forviklede Forhold, som fulgte efter Verdenskrigen sidst, og som ogsaa vil følge nu.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i hans almindelige Betragtninger over dette Spørgsmaal, men der maa jo sættes en Grænse, den maa ligge et eller andet Sted. Paa samme Maade som der under normale Forhold er en Grænse ved 22 Aars Alderen, paa samme Maade maa der, naar disse Tider er forbi, igen fastsættes en Grænse, der for de paagældende Personer træder i Stedet for 22 Aars Grænsen. Jeg synes, det ærede Medlem maa kunne være tilfreds med, at der i § 2 staar, at Tidspunktet for den kgl. Anordnings Ikrafttræden skal ligge „mindst 1 Aar“ efter Anordningens Offentliggørelse. Naar vi mener, at Tilstanden i Verden er saadan, at vi kan udstede den kgl. Anordning, kan man altsaa i Administrationen skønne over, om man kan regne med saa store Forviklinger, at man bør gøre Tidsfristen længere end 1 Aar. Lad os f. Eks.

antage, at dette ikke varer ret længe, og at man i den nærmest kommende Tid kunde udstede en kgl. Anordning. Saa vilde jeg synes, at et Aar var tilstrækkeligt. De Mennesker, som er blevet 22 Aar i det paa-gældende Tidsrum, er i hvert Fald ikke stillet ugunstigere, hvis de faar endnu et Aar til at blive klar over, om de vil indsende denne Ansøgning. Hvis det strækker sig over et længere Tidsrum, er det muligt, at man bør sætte Tidsmargenen efter Udstedelse af den kgl. Anordning længere end et Aar, men det skal jeg sørge for, at man har Opmærksomheden henvendt paa i Indenrigsministeriet.

Jefsen Christensen: Efter den højtærede Indenrigsministers sidste Udtalelser, og naar man lægger Vægten paa „mindst 1 Aar“, har jeg under Diskussionen opnaaet, hvad jeg ønskede, og frafalder da Ønsket om Udvalg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Den sidste Sag skal jeg lade udgaa af Dagsordenen for dette Møde, da den højtærede Handelsminister ikke kan være til Stede i Øjeblikket.

Der er da ikke mere at foretage i dette Møde.

Landstingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 13⁴⁵ med følgende Dagsorden:

1) Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Ændringer i Loven om Statsbanernes Takster m. m.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Tilsyn med Begravelses-kasser og Ligbrændingsforeninger.

Mødet hævet Kl. 13²⁸.